

საქმე №-----
გამოძიების №-----

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სას-----თლოს სისხლის ს-----თლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასას-----თლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგია
სას-----თლოს დასახელება

24 დეკემბერი, 2018 წელი
თბილისი

ქ.

თარიღი

ადგილი

მოს-----თლე - დავით მგელიაშვილი
სხდომის მდივა-- - ლელა აბალიშვილი
სხდომის სახე - ღია

ბრალდების მხარე

ბრალმდებელი - ლ-----ძე

დაცვის მხარე

დამცველები - თ-----, მ-----

ბრალდებული - ა----- ვ-----ს ძე ლ-----ე, დაბადებული - 1--- წლის
4-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნას-----თლობის არმქონე,
დოჯახებული, უმაღლესი განათლებით, შსს ქ----- ვ-----
----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უბნის ი-----
----ი, რეგისტრირებული: ქ. ტ-----ი, მ. ა-----ის ქუჩა N-, ბინა N---ში,
ფაქტობრივად მცხოვრები: თბილისი, თ-----, კორპუსი N--, ბინა N---ში.

კვალიფიკაცია - საქართველოს სსკ-ის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი
(მოხელის მიერ სამსახურებრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენება
თავისთვის გამორჩენის მისაღებად, რამაც ფიზიკური პირის უფლებისა და
სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესის არსებითი დარღვევა გამოიწვია - 7
ეპიზოდი);

- საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი (ქურდობა, ესე იგი
სხვისი მოძრავი ნივთის ფა-----ი დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით);

- საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი
(ქურდობა, ესე იგი სხვისი მოძრავი ნივთის ფა-----ი დაუფლება
მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვნა-- ზია--

გამოიწვია - 6 ეპიზოდი).

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

წარდგენილი ბრალდების არსი:

ა----- ლ-----ემ ჩაიდინა მოხელის მიერ სამსახურებრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენება თავისთვის გამორჩენის მისაღებად, რამაც ფიზიკური პირის უფლებისა და სახელმწიფო კანონიერი ინტერესის არსებითი დარღვევა გამოიწვია (შვიდი ეპიზოდი).

მანვე ჩაიდინა ქურდობა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის ფა-----ი დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვა-- ზია-- გამოიწვია (ექვსი ეპიზოდი) და ქურდობა, ე.ი. სხვისი მოძრავი ნივთის ფა-----ი დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით.

მის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის 21 ივნისს საქართველოს შს სამინისტროს ქ-----
----- ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უბნის
ი-----მა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა საკუთარი
სამსახურებრივი უფლებამოსილებით, მოატყუა ქ. თბილისში, ტ-----ს ქუჩა
N---ში დროებით მცხოვრები ი-----ის მოქალაქე ს----- ა---- ჯ-----ი თითქოსდა
პოლიციელის სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან გამომდინარე უნდა
შეემოწმებინა მისი ბინა და პირადი ნივთები, რის შემდეგაც შევიდა
ხსენებულ ბინაში და ფა-----ად დაეუფლა ს----- ა---- ჯ-----ის კუთვნილ
ფულად თანხას - 300 აშშ დოლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

2015 წლის ივნისში, ი-----ის მოქალაქეები: ა----- ვ----- ს----- და მ--- მ---
----ი მივიდნენ საქართველოს შს სამინისტროს ქ----- ვ---
----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილებაში მათ საცხოვრებელ
ბინაში მომხდარ ხანძართან დაკავშირებით. ამავე განყოფილების უბნის ი-----
-----მა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა სამსახურებრივი
უფლებამოსილებით და თითქოსდა შეემოწმების მიზნით დაატოვებინა მათ
საფულეები, საიდანაც ფა-----ად დაეუფლა ა----- ვ----- ს-----ს კუთვნილ
ფულად თანხას - 100 აშშ დოლარს და მ--- მ-----ის კუთვნილ ფულად თანხას
- 100 აშშ დოლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

2015 წლის 20 ივნისს საქართველოს შს სამინისტროს ქ-----
----- ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უბნის ი--
-----მა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა საკუთარი
სამსახურებრივი უფლებამოსილებით, მოატყუა ქ. თბილისში, ზ-----ის ქ-----
, ბინა N--- დროებით მცხოვრები ი-----ის მოქალაქე ნ----- ს----- ჰ-----
თითქოსდა პოლიციელის სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან
გამომდინარე უნდა შეემოწმებინა მისი ბინა და პირადი ნივთები, რის

შემდეგაც შევიდა მის ბინაში და ფა-----ად დაეუფლა ნ----- ს----- ჰ-----ის კუთვნილ ფულად თანხას - 100 აშშ დოლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

2015 წლის 21 ივნისს, დაახლოებით 10:00 საათზე, საქართველოს შს სამინისტროს ქ----- ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უბნის ი-----მა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა საკუთარი სამსახურებრივი უფლებამოსილებით და მოატყუა ქ. თბილისში, ა-----ს გ----- N---, ბინა N---ში დროებით მცხოვრები შრი-ლანკის მოქალაქე ს----- რ-----ი თითქოსდა პოლიციელის სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან გამომდინარე უნდა შეემოწმებინა მისი ბინა და პირადი ნივთები, რის შემდეგაც შევიდა მის ბინაში და ფა-----ად დაეუფლა ს----- რ-----ის კუთვნილ ფულად თანხას - 35 ლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

2015 წლის ივნისში, ი-----ის მოქალაქეები: მ----- ჯ-----ი მ-----ი ი----- ი და ა----- მ----- გ-----ი მივიდნენ საქართველოს შს სამინისტროს ქ----- ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილებაში ა----- მ----- გ-----ის მიერ ფულადი თანხის დაკარგვის ფაქტთან დაკავშირებით. ამავე განყოფილების უბნის ინსპექტორ გამომძიებელმა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა სამსახურებრივი უფლებამოსილებით და თითქოსდა შეემოწმების მიზნით დაატოვებინა მათ საფულეები, საიდანაც ფა-----ად დაეუფლა მ----- ჯ-----ი მ----- ი-----ის კუთვნილ ფულად თანხას - 100 აშშ დოლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

2015 წლის ივნისში, საქართველოს შს სამინისტროს თბილისის მთავარი სამმართველოს ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უბნის ი-----მა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა საკუთარი სამსახურებრივი უფლებამოსილებით, მოატყუა ქ.თბილისში, მ-----ის ქუჩა N-0, ბინა N---ში დროებით მცხოვრები ე-----ს მოქალაქე ი----- ნ----- ა----- შ----- და მასთან სტუმრად მყოფი დ-----რ ს----- ა----- თითქოსდა პოლიციელის სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან გამომდინარე უნდა შეემოწმებინა ბინა და მათი პირადი ნივთები, რის შემდეგაც შევიდა ბინაში და ფა-----ად დაეუფლა ი----- ნ----- ა----- შ-----ს კუთვნილ ფულად თანხას - 100 აშშ დოლარს და დ-----რ ს----- ა-----ს კუთვნილ ფულად თანხას - 200 აშშ დოლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

2015 წლის ივნისში, საქართველოს შს სამინისტროს ქ----- ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უბნის ი-----მა ა----- ლ-----ემ ბოროტად ისარგებლა საკუთარი სამსახურებრივი უფლებამოსილებით, მოატყუა ქ.თბილისში, ს----- ბ----- დროებით მცხოვრები ე-----ს მოქალაქე მ----- მ----- ა----- ა-----ი თითქოსდა პოლიციელის სამსახურებრივი უფლებამოსილებიდან გამომდინარე უნდა შეემოწმებინა მისი ბინა და პირადი ნივთები, რის შემდეგაც შევიდა ბინაში და ფა-----ად დაეუფლა მ----- მ----- ა----- ა-----

-----ის კუთვნილ ფულად თანხას- 100 აშშ დოლარს, რაც მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა.

სას----თლომ დაადგინა:

ბრალდების მხარის მიერ სას----თლოსათვის წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად ვერ დადასტურდა ბრალდებულ ა----- ლ---
---ის მიერ დაზარალებულების: ს----- ა---- ჯ-----ის, ა----- ვ---- ს-----ს, მ---- მ---
-----ის, ნ----- ს----- ჰ-----ის, ს----- რ-----ის, მ----- ჯ-----ი მ----- ი---
-----ის, ი----- ნ----- ა----- შ-----ს, დ-----რ ს---- ა-----ს და მ----- მ-----
- ა----- ა-----ის მიმართ ჩადენილი ქურდობის (7 ეპიზოდი) და
სამსახურეობრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენების ფაქტი (7
ეპიზოდი).

ქმედების ს----თლებრივი აღწერა:

სას----თლოს მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი იმ უტყუარი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომლებიც დაადასტურებდა ბრალდებულ ა----- ლ-----ის ქმედებაში საქართველოს სისხლის ს----თლის კოდექსის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (7 ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (6 ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნების არსებობას.

მოწმის სტატუსით დაკითხული ბრალდებულ ა----- ლ-----ის ჩვენებით დასტურდება, რომ 2015 წლის 9 ივლისის ჩათვლით მუშაობდა ქ. თბილისის ვ----- სამმართველოს მ--- განყოფილების უ-----
----- თანამდებობაზე. დაზარალებულებთან - ს----- ა---- ჯ-----ისთან, ა-----
ვ---- ს-----სთან, მ---- მ-----ისთან, ნ----- ს----- ჰ-----ისთან, ს----- რ---
-----ისთან, მ----- ჯ-----ი მ----- ი-----ისთან, ი----- ნ----- ა----- შ-----სთან,
დ-----რ ს---- ა-----სთან, მ----- მ----- ა----- ა-----ისთან
შეხება არ ჰქონია, არ იცნობს მათ და დაზარალებულების მიერ მითითებულ
მის----თებზე არ ყოფილა. ვინაიდან, მის სამსახურეობრივ მოვალეობაში
შედიოდა მოქალაქეებთან კომუნიკაცია, თავს ვალდებულად თვლიდა, რომ
კორპუსის თავმჯდომარეები გაეცნო და მათთან ჰქონოდა კომუნიკაცია.
აღნიშნულ ფარგლებში თანამშრომელ - თ---- ს-----სთან ერთად გაიცნო
კორპუსის თავმჯდომარე გ-----ი ფ-----ე, რომელსაც დაუტოვა მისი
საკონტაქტო ნომერი. ამის შემდეგ, ორჯერ შეხვდა გ-----ი ფ-----ეს ერთხელ
მარტო, ხოლო მეორედ - თანამშრომელთან ერთად. თუმცა, 2017 წლის 26
ივნისს არ ყოფილა გ-----ი ფ-----ის სახლში, ი-----ის მოქალაქეებს
საერთოდ ვერ იხსენებს და მსგავს ფაქტს ადგილი რომ ჰქონოდა აუცილებლად
ემახსოვრებოდა. 2015 წლის 9 ივლისს პირადი განცხადების საფუძველზე
დატოვა თანამდებობა და შესაბამისად, 2016 წელს გ-----ი ფ-----ეს ვერ
შეხვდებოდა. ხანძრის გაჩენასთან დაკავშირებით, ბრალდებულმა განმარტა
შემდეგი: ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილებაში
შევიდა შეტყობინება, რომლის საფუძველზე თანამშრომლებთან - გ---- ბ-----

—თან და ლ--- გ-----თან ერთად გამოცხადდა შეტყობინებაში მითითებულ მის----თზე. ბინის მესაკუთრე იყო საქართველოს მოქალაქე, ხოლო ადგილზე მობილიზებული იყო სამაშველო ჯგუფი, რომლებმაც ბინაში შესვლის უფლება არ მისცეს. მისი მუშაობის პერიოდში განყოფილებაში ბევრი მოქალაქე ჰყავს დაბარებული და შესაძლებელია მათ შორის ი-----ის მოქალაქეებიც ყოფილიყვნენ, თუმცა მას საფულე არასდროს არავისთვის გამოურთმევია, რომ აღარაფერი თქვას ფულის მოპარვაზე. ამასთან, პოლიციის განყოფილება სავსეა კამერებით და ასეთი ფაქტის არსებობა აუცილებლად დაფიქსირდებოდა კამერის ჩანაწერებში. დაზარალებულის მიერ დაწერილ განცხადებასთან დაკავშირებით კი, ა----- ლ-----ემ აჩვენა შემდეგი: განცხადების ნახვისთანავე აცნობა მ--- განყოფილების უფროსის მოადგილეს - ი--- ბ-----ს, რომელმაც დაავალა, რომ სასწრაფოდ დაერეგისტრირებინა განცხადება, გასაუბრებოდა დაზარალებულს დადგენილი წესით, ხოლო განცხადება გადაეგზავნა ა----- კ-----სთვის გამომდინარე იქედან, რომ წინა დღეს თავად იყო მორიგე. იგი დაემორჩილა ზემდგომის მითითებას და განცხადება გადაუგზავნა ა----- კ-----ს.

მოწმე გ-----ი ფ-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ 2015 წლის ივნისში მასთან მივიდა პიროვნება თანმხლებ პირთან ერთად, რომელმაც განუმარტა, რომ იყო უბნის ინსპექტორი - ა----- ლ-----ე და ამოწმებდნენ კორპუსში მცხოვრებ პირთა მონაცემებს. აღნიშნული ფაქტიდან დაახლოებით ერთი წლის განმავლობაში აღარ უნახავს ა----- ლ-----ე, ხოლო 2016 წლის სავარაუდოდ ოქტომბერში, საღამოს, მასთან მივიდა ა----- ლ-----ე, რომელმაც განუმარტა, რომ მათ ქუჩაზე მოხდა ძარცვა, რომელიც სავარაუდოდ ჩაიდინა ი-----ის მოქალაქემ და ვინაიდან, მის მეზობლად ინდოელები ცხოვრობდნენ, როგორც ამხანაგობის თავმჯდომარეს სთხოვა გაყოლა. ასვლისას ა----- ლ-----ეს უთხრა, რომ ინგლისური არ იცოდა და აღნიშნული კუთხით ვერ დაეხმარებოდა, რაზედაც ა-----მ უპასუხა, რომ კარგად საუბრობდა ინგლისურად და თავად ისაუბრებდა. ბინაში შესვლის შემდგომ, ა----- ლ-----ემ ს----- ა---- ჯ-----ს და ფ----- შ----- შ-----ს აჩვენა სამსახურეობრივი მოწმობა, თავის მხრივ გოგონებმაც წარუდგინეს პირადობის მოწმობები. ა-----მ ამოიწერა ს----- ა---- ჯ-----ის და ფ----- შ-----ის პირადი მონაცემები და გოგონებთან ერთად გავიდა საძინებელ ოთახში, ოთახის კარი იყო ღია. ამ დროს თავად იდგა კარის შესასვლელთან, ხოლო გოგონების მეგობარი ბიჭი - მ----- იყო გარეთ. შემდგომ გამოვიდნენ ოთახიდან და ა-----მ გოგონებს დაუბრუნა პირადობის მოწმობები, რის შემდეგ ბინა დატოვეს ერთად და ჩავიდნენ მის ბინაში. ცოტახანში მასთან ჩავიდა გოგონების მეგობარი ბიჭი მ-----, რომელმაც უთხრა, რომ გოგონები ეძახდნენ. ა-----სთან ერთად ავიდა ზევით, რა დროსაც ერთ-ერთმა გოგომ ა----- ლ-----ეს დაუწყო ჩხუბი. კითხა ა-----ს რატომ ეჩხუბებოდა, რაზეც ა-----მ უპასუხა, რომ აბრალებდა 300 აშშ დოლარის მოპარვას. აღნიშნულის შემდგომ, გოგონამ მის მეგობარ ბიჭს დაუწყო ჩხუბი - „შენ ხომ არ აიღე თანხაო“, რაზედაც ბიჭმა უარი განუცხადა.

მოწმე ნ--- მ-----ს ჩვენებით დადგინდა, რომ შემთხვევის დროს საკუთრებაში ჰქონდა ბინა ქ. თბილისში, ტ-----ს ქუჩა N---ში, რომელიც 4-5 წლის განმავლობაში 450 აშშ დოლარად დაქირავებული ჰქონდათ ა----- ს----- ტ-----ს და ფ----- შ-----ს. ისინი საუბრობდნენ ინგლისურ ენაზე, რომლებთანაც ურთიერთობდა მისი შვილი. 2015 წლის ივნისის თვეში დაუკავშირდა აღელვებული ა----- ს----- ტ----- და სთხოვა დაედგინა არსებობდა თუ არა უბნის ინსპექტორი სახელად „ა-----“, რომელიც მასთან მიიყვანა მეზობელმა - გ-----ი ფ-----ემ. დაუკავშირდა გ-----ი ფ-----ეს, რომელმაც დაუდასტურა, რომ ა----- ლ-----ე ნამდვილად იყო უბნის ი-----ი, რაღაც უბანში მომდარ შემთხვევასთან დაკავშირებით ეძებდა ი-----ის მოქალაქეს, რომელიც მისი თხოვნით აიყვანა ა----- ს----- ტ-----თან. დაუკავშირდა ა----- ს----- ტ-----ს და უთხრა, რომ ა----- ლ-----ე ნამდვილად უბნის ინსპექტორი იყო. აღნიშნულის შემდგომ, ა----- ს----- ტ-----ა დააბრალა თანხის 300 აშშ დოლარის მოპარვა, რომელიც მისი თქმით ედო კომპიუტერის მაგიდაზე. აღნიშნულ ფაქტს პირადად არ შესწრებია, იცის მხოლოდ გადმოცემით, მისთვის ცნობილი არ არის ა-----მ რაიმე დოკუმენტი შეადგინა თუ არა. ა----- ს----- ტ-----ს რამდენიმე დღია-- მოთხოვნის შემდგომ გაყვა ვ----- პოლიციის მ--- განყოფილებაში, სადაც დახვდა რამდენიმე ი-----ის მოქალაქე, რომლებსაც არ იცნობდა. აღნიშნულ პირთაგან ერთ-ერთი საუბრობდა რუსულ ენაზე და მისი საუბრიდან გაიგო, რომ მასაც პრეტენზიები ჰქონდა ა----- ლ-----ის მიმართ, რადგან სწორედ მისი ვიზიტის შემდეგ დაიკარგა რაღაც. შევიდნენ განყოფილებაში, სადაც შეხვდნენ პოლიციის თანამშრომელ ქალბატონს, ვინაიდან ერთ-ერთი ინდოელი საუბრობდა რუსულ ენაზე, სხვების საუბარს უთარგმნიდა თანამშრომელს, რომელმაც დააწერინა განცხადება.

მოწმე ე----- ვ-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობს ვ----- სამმართველოს მ--- განყოფილებაში ვ----- თანამდებობაზე. მის უფლება-მოვალეობაში შედის მოქალაქეებისგან მიღებული განცხადებების რეგისტრაცია და ადრესატთან გადამის---თება. მისი სამუშაო დრო განსაზღვრულია 10:00 საათიდან - 18:00 საათამდე. აღნიშნული დროის შემდგომ, განცხადებებს არეგისტრირებს მორიგე. 2015 წლის 23 ივნისის ი-----ის მოქალაქეებთან შეხება არ ჰქონია, მასთან მისული იყო თანამშრომელი - ა----- ლ-----ე, რომელმაც სთხოვა განცხადების დარეგისტრირება და ა----- ვ-----თან გადაგზავნა. განცხადება დაწერილი იყო უფროსის სახელზე და ნახევრად ინგლისურ-ქართულ ენაზე, რომელიც ეხებოდა ქურდობის ფაქტს. ა----- ლ-----ეს განცხადების ა----- ვ-----თან გადაგზავნაზე უარი უთხრა, რის შემდგომ ა----- ლ-----ემ განცხადება წაიღო უკან. მოგვიანებით დაუკავშირდა უფროსი, რომელიც დაინტერესდა ი-----ის მოქალაქეები ხომ არ ყოფილან მასთან, რომელსაც მოახსენა მომხდარი ფაქტის შესახებ. თავად დაუკავშირდა ა----- ვ-----ს, რომელმაც გადაამოწმა და აღმოჩნდა, რომ განცხადება გადაგზავნილი იყო მის ელექტრონულ ფოსტაზე.

მოწმე გ----- გ-----ს ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობდა ვ-----

სამმართველოს მ--- განყოფილებაში უ----- თანამდებობაზე. შემთხვევის დღეს იყო ოპერატიული მორიგე დილის 10:00 საათიდან - მეორე დღის 10:00 საათამდე. სამუშაო საათების ამოწურვის შემდეგ მას ევალებოდა მოქალაქის განცხადების მიღება და ელექტრონულად უფროსთან გადაგზავნა. შემთხვევის დღეს მას განცხადება არ მიუღია. 2015 წლის 23 ივნისს ა----- ლ-----ე მივიდა მასთან და სთხოვა, რომ მისი ე.წ. „ი-----თ“ ნახავდა შეტყობინებას, რაზეც დათანხმდა. ა----- ლ-----ე დატოვა თავის სამუშაო მაგიდასთან და გავიდა გარეთ. თუმცა უკან დაბრუნებულს ა----- ლ-----ე აღარ დახვდა. აღნიშნულის შემდგომ, დაუკავშირდა ხელმძღვანელი - ვ----- რ-----ე, რომელმაც უთხრა რომ მისი ე.წ. „ი-----ს“ გამოყენებით განცხადება იყო გატარებული. თავის მხრივ დაუკავშირდა ა----- ლ-----ეს და ჰკითხა მას ხომ არ გაუტარებია განცხადება, რაზეც ა-----მ დადებითი პასუხი გასცა. გადაამოწმა კომპიუტერში და აღმოჩნდა, რომ გატარებული იყო განცხადება ქურდობის ფაქტზე, თუმცა განცხადების შინაარსს არ გაცნობია.

მოწმე ლ---- გ-----ს ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობდა შსს ვ----- მ--- განყოფილებაში დ----- პოლიციაზე. მის მოვალეობაში შედიოდა პოლიციის განყოფილებაში შესულ შეტყობინებებზე შესაბამისი რეაგირება, მათ შორის გამოძიების დაწყება და სხვადასხვა კორესპონდენციების შესრულება. მორიგე ჯგუფში იყვნენ რამდენიმე ადამიან- -, რომლებსაც უშუალოდ ჰქონდათ შეხება შესულ შეტყობინებებთან და მოქალაქეთა განცხადებებთან. იგი ძირითადად ასრულებდა იმ შეტყობინებებს, რომელზეც გამოძიება იყო დასაწყები. ანალოგიურ საქმიანობას ეწეოდნენ მისი თანამშრომლები: გ---- ბ-----ი და ა----- ლ-----ე. პოლიციის სამორიგეო ნაწილში შევიდა შეტყობინება ტ-----ს ქუჩაზე მდებარე ერთ-ერთი მაღაზიის ქურდობის შესახებ. თუმცა აღმოჩნდა, რომ თანხა არ იყო მოპა-----ი და თანხა გაყვა დისტრიბუტორს, ვინაიდან აღნიშნული ა-----ს კომპეტენციაში შედიოდა დაუკავშირდა და სთხოვა მისულიყო. მივიდა ა-----, რომელმაც შეადგინა გასაუბრების ოქმი. თუმცა მალევე გავიდა და დაბრუნდა დაახლოებით 40 წუთში. აღნიშნულის შემდგომ, განყოფილებაში ტ-----ს ქუჩის კვეთიდან შევიდა შეტყობინება, რომ გაჩნდა ხანძარი. შემთხვევის ადგილზე გავიდა გ---- ბ-----თან ერთად, აღმოჩნდა, რომ დაზიანებული არაფერი იყო და შესაბამისად, დაუკავშირდნენ ა----- ლ-----ეს, რომ შეედგინა გასაუბრების ოქმი. ვინაიდან, ბინა დაქირავებული ჰქონდათ ი-----ის მოქალაქეებს და მათ არ იცოდნენ ინგლისური ენა, 2 პირი გადაიყვანეს განყოფილებაში, რომლებიც ოქმის შესადგენად გადააბარეს ა----- ლ-----ეს.

ანალოგიური შინაარსის ჩვენება მისცა სას----თლოს მოწმის სახით დაკითხულმა გ---- ბ-----მა.

მოწმე ვ---- ხ-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობდა ვ----- სამმართველოს მ--- გ----- თანამდებობაზე. განყოფილების უფროსი იყო ვ----- რ-----ე. ა----- ლ-----ე მუშაობდა უბნის-ი-----ს თანამდებობაზე, რომელიც ასრულებდა

ოპერატიულ ფუნქციას, ეწერებოდა განცხადებები და ნაკლებად მძიმე კატეგორიის საქმეები. მაგალითად, საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით ჩადენილი დანაშაულები. კანონმდებლობით დადგენილი წესით განსაზღვრულია, რომ სამუშაო საათებში მოქალაქის განცხადებას არეგისტრირებს კანცელარია, ხოლო სამუშაო საათების ამოწურვის შემდგომ მორიგე, რომელსაც უგზავნის უფროსს. რეგისტრაციის მიზან-ა ხელმძღვანელი პირის მიერ მისი კონტროლი, რათა მოხდეს განცხადების დროულად შესრულება და კოორდინირებული მუშაობა. 2017 წლის 20 ივნისიდან - 4 ივლისამდე სარგებლობდა კუთვნილი შვებულებით და დასასვენებლად იმყოფებოდა თურქეთის რესპუბლ---ში. სამსახურში სამუშაოდ დაბრუნდა 5 ივლისს, რა დროსაც უფროსისგან მისთვის ცნობილი გახდა ა----- ლ-----ის დაკავების და მის მიერ შესაძლო დანაშაულის ჩადენის ფაქტის შესახებ. მოწმის განმარტებითვე, ფაქტის დროს განყოფილების შიდა და გარე პერიმეტრზე დამონტაჟებული იყო კამერები.

მოწმე ა----- კ-----ს ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობს შსს ქ. თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის ვ----- სამმართველოს მ--- განყოფილებაში გამომძიებლის თანამდებობაზე. ა----- ლ-----ე იყო მისი თანამშრომელი, რომელსაც ეწერებოდა განცხადება-საჩივრები, ასევე იძიებდა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულებს, მათ შორის საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულებს. 2017 წლის 23 ივნისს ასრულებდა სამსახურეობრივ მოვალეობას, რა დროსაც ა----- ლ-----ემ სთხოვა, რომ გასაუბრებოდა მოქალაქეებს და დახმარებოდა განცხადების დაწერაში. ა-----ს თხოვნით ჩავიდა და ნახა, რომ მისული იყო 7-8 ი-----ის მოქალაქე და ერთი საქართველოს მოქალაქე ქალბატონი, რომლებმაც განუმარტეს, რომ უნდოდათ განცხადების დაწერა. ვინაიდან, მას დრო არ ჰქონდა ა----- ლ-----ეს უარი უთხრა დახმარებაზე, რომელმაც დახმარება სთხოვა ბ---- ც-----ეს. გარკვეული დროის გასვლის შემდგომ, ა-----მ სთხოვა აეტანა განცხადებები და მან ბ----ს გამოართვა 4 ცალი განცხადება შედგენილი ქართულ-ინგლისურ ენაზე, რომელიც აუტანა და გადასცა ა----- ლ-----ეს. მოგვიანებით ნახა, რომ აღნიშნულ განცხადებათაგან ერთ-ერთი მას ეწერა. მორიგე გ----- გ-----სთან გაარკვია, რომ განცხადება გაატარა და გადაუგზავნა ა----- ლ-----ემ. ა----- ლ-----ეს განცხადება უკან დაუბრუნა ისე, რომ შინაარსს არ გაცნობია.

მოწმე ბ---- ც-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობდა შსს ქ. თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის ვ----- სამმართველოს მ--- განყოფილებაში უ----- თანამდებობაზე. განყოფილების უფროსი იყო ვ----- რ-----ე, მოადგილე კ---- ბ-----ე, ხოლო უ----- თანამდებობაზე მუშაობდა ა----- ლ-----ე. 2017 წლის 22 ივნისს ა---- კ-----მა უთხრა, რომ ა----- ლ-----ემ სთხოვა დახმარება, თუმცა მას დრო არ ჰქონდა და სთხოვა გასაუბრებოდა მოქალაქეებს, დაეწერინებინა განცხადება და შემდგომ თავად მიხედავდა, რაზეც დათანხმდა. განცხადების დასაწერად მისული იყო ოთხი პირი, რომლებსაც ჰქონდათ პრეტენზია, რომ

მათ განყოფილებაში მომუშავე მამაკაცი, მიდიოდა მათთან ბინაში, აჩვენებდა სამსახურეობრივ მოწმობას, ჩხრეკის ორდერს, შედიოდა სახლში და მესაკუთრეების დასწრების გარეშე ატარებდა ჩხრე--ს, რის შემდეგ სახლიდან ე--რგებოდათ თანხა. დაზარალებულებმა პიროვნება აღწერეს ვიზუალურად, თუმცა ვერ მიხვდა ვისზე იყო საუბარი, ვინაიდან აღნიშნული ვიზუალური მონაცემებით განყოფილებაში მუშაობს რამდენიმე ადამია--. დაზარალებულებს დააწერინა განცხადება ინგლისურ ენაზე, თუმცა ვინაიდან კანცელარიაში არ შეიძლება ინგლისურად დაწერილი განცხადების დარეგისტრირება, დაუკავშირდა და გამოიძახა თარჯიმა--. დაზარალებულების მიერ დაწერილი 4 ცალი განცხადება გადასცა ა----- კ----- --ს და დატოვა შენობა. ნახევარი საათის შუალედში დაუკავშირდა ა----- ლ-----ე, რომელმაც ჰკითხა გამოიძახა თუ არა თარჯიმა--, რომელსაც დაუდასტურა თარჯიმნის გამოძახება.

მოწმე ა-- ს-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობს ვ----- მ-----ს თანამდებობაზე. შემთხვევის დროს მუშაობდა ვ----- დეტექტივების განყოფილებაში გამომძიებლის თანამდებობაზე. 2015 წლის ივნისის თვეში ვ----- მ--- განყოფილებიდან გადაიგზავნა ი-----ის მოქალაქის განცხადება ქურდობის ფაქტზე. განცხადების გადაგზავნის საფუძველი იყო ის გარემოება, რომ საქმეში ფიგურირებდა მ--- განყოფილების უბნის ი-----ი - ა----- -- ლ-----ე. მის მიერ მოწვეული იქნა თარჯიმა-- და თარჯიმნის მონაწილეობით დაკითხული იქნენ მოწმეები, რომლებსაც ეთარგმნათ ჩვენებები კანონით დადგენილი წესით. ვინაიდან, საქმე ეხებოდა შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომელს, ხოლო თავად არ არის უფლებამოსილი გამოიძიოს მსგავსი კატეგორიის საქმე, საქმე გამოსაძიებლად გადააგზავნა ვ----- სამმართველოში პროკურორ ე-- ბ-----სთან, რომელმაც თავის მხრივ გადააგზავნა პროკურატურაში. ამასთან, მოწმემ მის მიერ ჩატარებული საგამომძიებო მოქმედებების სისწორე და ავთენტურობა დაადასტურა.

მოწმე მ----- დ-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობს პროკურატურის საგამომძიებო ნაწილის უფროსი გამომძიებლის თანამდებობაზე. აღნიშნულ საქმეზე გამოძიება დაიწყო ვ----- სამმართველოში, თუმცა ვინაიდან დანაშაულში იმხილებოდა პოლიციის თანამშრომელი - ა----- ლ-----ე, საქმე გამოსაძიებლად გადაეგზავნა პროკურატურის საგამომძიებო ნაწილს. აღნიშნული საქმე იყო მის წარმოებაში და თავად გადააგზავნა სას-----თლოში. მოწმემ დაადასტურა საქმეში არსებული დოკუმენტების წარმომავლობა და ავთენტურობა.

მოწმე მ----- ქ-----ის ჩვენებით დადგინდა, რომ მუშაობს შპს „ი-----“ ინგლისურ-რუსული ენების თარჯიმნის პოზიციაზე. აღნიშნულ სამსახურს ხელშეკრულება ჰქონდა გაფორმებული პროკურატურასთან და შინაგან საქმეთა სამინისტროსთან. საჭიროების შემთხვევაში უკავშირდებოდნენ და იბარებდნენ კონკრეტულ განყოფილებაში, ანდა

პროკურატურაში, რომლებსაც უწევდა სათარჯიმნო მომსახურებას. გამომძიებელი ნებისმიერი პროცესუალური საქმიანობის წინ უმარტავდა თარჯიმნის უფლება-მოვალეობებს. მოცემულ საქმეზე მონაწილეობა მიიღო მ----- ჯ-----ის, მ----- ა----- ა-----, თ----- ს----- ა----- ა-----ს, ჯ----- ლ----- და ი----- ნ----- ა----- შარიჭის დაკითხვებში. მან ტექსტები თარგმნა სიტყვა-სიტყვით და არაფერი დაუმატებია.

ბრალდების მხარის შუამდგომლობით საქართველოს სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსის 243-ე მუხლის საფუძველზე სას-----თლო სხდომაზე გამოქვეყნდა დაზარალებულთა და მოწმეთა - მ----- მ-----ის, ნ-----ნ ს----- ჰ-----ის, ა----- ვ----- ს-----ს, ს----- ა----- ჯ-----ის, ს----- რ-----ის, მ----- -- ჯ-----ი მ----- ი-----ის, მ----- მ----- ა----- ა-----ის, დ-----რ ს----- ა-----ს, ფ----- შ-----ს, მ----- ა----- ნ-----ს და ჯ-----ა რ-----ს ჩვენებები, რომელთა მიხედვითაც ბრალდებული ა----- ლ-----ე ნაწილთან შევიდა მათ საცხოვრებელ ბინებში და სხვადასხვა ოდენობის ფულადი თანხა მოპარა, ხოლო ნაწილს პოლიციის განყოფილებაში თითქოსდა შემოწმების მიზნით დაატოვებინა საფულეები და ისე დაეუფლა მათ კუთვნილ ფულად თანხას.

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ქ----- --- უფროსის 2011 წლის 21 სექტემბრის ბრძანების ამონაწერის მიხედვით, რეზერვის სერჟანტი ა----- ვ-----ს ძე ლ-----ე დაინიშნა შინაგან საქმეთა სამინისტროს ქ----- ვ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების უ-----ად.

2015 წლის 06 ივლისს ჩატარებული პირის ამოცნობის ოქმის მიხედვით, მოწმე ს----- ა----- ვ-----მ თმებით, აღნაგობით, სიმაღლით, ცხვირით, ნაკვთებით და სახის მოყვა-ლობით ამოიცნო შუაში მდგომი პირი - ა----- ლ-----ე და განაცხადა, რომ სწორედ აღნიშნული მამაკაცი არის პოლიციელი სახელად ა-----, რომელმაც პოლიციის განყოფილებაში საფულედან მოპარა ფულადი თანხა 100 აშშ დოლარის ოდენობით.

2015 წლის 06 ივლისს ჩატარებული პირის ამოცნობის ოქმის მიხედვით, მოწმე ნაზარუდდენ ს----- ჰ-----მა ცხვირით, სიმაღლით, ნაკვთებით, თმებით, გამოხედვით და აღნაგობით ამოიცნო მარჯვნიდან მარცხნივ რიგით პირველი პირი - ა----- ლ-----ე და განაცხადა, რომ სწორედ აღნიშნული მამაკაცი არის სახელად „ა-----“, რომელმაც 2015 წლის 20 ივნისს მისი საცხოვრებელი სახლიდან მოიპარა ფულადი თანხა 100 აშშ დოლარის ოდენობით.

2015 წლის 06 ივლისს ჩატარებული პირის ამოცნობის ოქმის მიხედვით, მოწმე ს----- ა----- ჯ-----მა სიმაღლით, თმებით, ცხვირით, აღნაგობით და სახის მოყვა-ლობით ამოიცნო მარჯვნიდან მარცხნივ რიგით მესამე პირი - ა----- ლ-----ე და განაცხადა, რომ სწორედ აღნიშნული მამაკაცი არის ის, რომელმაც მისი საძინებლიდან მოპარა ფულადი თანხა 300 აშშ დოლარს ოდენობით.

2015 წლის 06 ივლისს ჩატარებული პირის ამოცნობის ოქმის მიხედვით, მოწმე მ----- მ-----მა აღნაგობით, თმებით, ცხვირით, ნაკვთებით, შუბლით, სიმაღლით და სახით ამოიცნო შუაში მდგომი პირი - ა----- ლ-----ე და

განაცხადა, რომ სწორედ აღნიშნული მამაკაცი არის პოლიციელი ა-----, რომელმაც მას მოპარა საფულედან ფულადი თანხა 100 აშშ დოლარის ოდენობით.

2015 წლის 11 ივლისის დათვალიერების ოქმით დადგენი----, რომ დათვალიერებული იქნა ბრალდებულ ა----- ლ-----ის ყოფილი სამუშაო მაგიდა და სამი ცალი სეიფი, ასევე დათვალიერებული იქნა ა----- კ-----ს სამუშაო მაგიდა და 4 ცალი სეიფი. დათვალიერების შედეგად ამოღებული იქნა ი-----ის მოქალაქე პ----- სახელით დაწერილი ინგლისურენოვან- განცხადების (----- ქსეროასლი, 2015 წლის 15-დან 30 ივნისის ჩათვლით განყოფილების კანცელარიისა და სამორიგეო ნაწილის მეშვეობით ა. კ-----სთვის დაწერილი განცხადება-შეტყობინებების ქსეროასლები.

2015 წლის 22 ივლისის დათვალიერების ოქმით დადგენი----, რომ დათვალიერებული იქნა ქ----- პ----- სამმართველოს პოლიციის მ--- განყოფილების ადმინისტრაციული შენობის შესასვლელში არსებული კამერის 2015 წლის 23 ივნისის 09:56 სთ-დან - 2015 წლის 23 ივნისის 12:53 სთ-მდე ჩანაწერი. ჩანაწერში ჩანს ი-----ის მოქალაქეების პოლიციის განყოფილების შესასვლელ კიბეზე ასვლის და თავშეყრის ფაქტი. ამავე განყოფილების უბნის ი----- ა----- ლ-----ის მათთან კომუნიკაციის, ი-----ის მოქალაქეების განყოფილებაში შესვლის და მათი წასვლის შემდგომ, ბრალდებულ ა----- ლ-----ის მიერ პასუხისმგებელ მორიგის სამუშაო მაგიდასთან დაჯდომის და მორიგის კომპიუტერში არსებულ პროგრამაში შესვლის და დოკუმენტის დარეგისტრირების ფაქტი.

საპროცესო ნორმათა დაცულობა:

საქმის განხილვა მიმდინარეობდა სისხლის ს----თლის საპროცესო კოდექსის ნორმათა სრული დაცვით, თანასწორობისა და შეჯიბრებითობის პრინციპებზე დაყრდნობით, რაც ნიშნავს იმას, რომ პროცესის შედეგი დამოკიდებული იყო მხოლოდ იმაზე, თუ როგორ დაასაბუთებდნენ მხარეები თავიანთ პოზიციას და რა მტკიცებულებებით დაადასტურებდნენ მათ.

ს----თლებრივი შეფასება:

საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის საფუძველზე მტკიცებულებათა შეფასებისას, სას----თლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების სისხლის ს----თლის საქმესთან რელ----ტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის შეფასების საფუძველზე სას----თლოს მიაჩნია, რომ ა----- ლ-----ე უდანაშაულოდ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სსკ-ის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (7 ეპიზოდი), საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (6 ეპიზოდი) წარდგენილ ბრალდებაში და უნდა გამართლდეს,

ვინაიდან ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი აშკარა, დამაჯერებელი და ერთმანეთთან შეთანხმებული იმ პირდაპირი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებდნენ მის მიმართ წარდგენილ ზემოაღნიშნულ ბრალდებას.

სას----თლო განმარტავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი მინიმუმ ორი პირდაპირი მტკიცებულების არსებობას გულისხმობს, რომლებიც ნეიტრალურ და გონივრულად მოაზროვნე პირს დაარწმუნებენ ბრალდებულის მიერ ბრალად შერაცხული ქმედებების ჩადენაში. მტკიცებულებათა დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ ეჭვს ან ვარაუდს არ უნდა იწვევდეს ბრალდებულის მიმართ. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებს და გარემოებებს, არ უნდა ბადებდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩადენის არსებით გარემოებებს ეჭქვეშ დააყენებს და გონივრულ კითხვებს გააჩენს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ვერ იქნა თუნდაც ერთი პირდაპირი ხასიათის მტკიცებულება იმის შესახებ, რომ ბრალდებულმა ჩაიდინა მოხელის მიერ სამსახურებრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენება (7 ეპიზოდი) და ქურდობა (7 ეპიზოდი).

სას----თლო აღნიშნავს, რომ საქმეზე გამოძიება ჩატარდა ცალმხრივად და არასრულყოფილად, რასაც ადასტურებს ის გარემოება, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი და სას----თლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით არათუ დადასტურდა ბრალდებულის მიმართ წარდგენილი ბრალდება, არამედ უმეტეს შემთხვევაში მტკიცებულებები ეწინააღმდეგებიან პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებაში მოყვა--ლ ფაქტობრივ გარემოებებს.

სას----თლო სხდომაზე გამოკვლეული ვერცერთი მტკიცებულებით უტყუარად ვერ იქნა დადასტურებული ა----- ლ-----ის მიერ ბრალად შერაცხული ქმედებების ჩაიდინა. პირიქით, სას----თლო სხდომაზე დაკითხულმა ერთადერთმა პირდაპირმა მოწმემ - გ-----ი ფ-----ემ, რომლის ჩვენების ნაწილიც წინააღმდეგობაში მოდის სას----თლო სხდომაზე გამოკვლეულ სხვა მტკიცებულებებთან, დაადასტურა ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ა----- ლ-----ე საძინებელ ოთახში მხოლოდ გოგონებთან ერთად შევიდა, რომლის კარიც არ დახურულა და თვითონაც იქ იდგა. ამასთან, ბრალდებულს გოგონებისთვის არც ტელეფონი ჩამოურთმევია და არც რაიმე შეზღუდვა დაუწესებია, როგორც ამას დაზარალებულები გამოძიებისათვის მიცემულ ჩვენებებში იდენტურად აფიქსირებენ.

საქართველოს სისხლის ს----თლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მე-

3 ნაწილი და საქართველოს კონსტიტუციის მე-31 მუხლი მოითხოვს, რომ მტკიცებულებების შეფასებისას წარმოშობილი ნებისმიერი ეჭვი უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს მტკიცებულებითი სტანდარტი ვალდებულებას აკისრებს სას----თლოს, რომ ს----თლიანად გადაჭრას სამხილებს შორის არსებული კონფლიქტები, სათანადოდ აწონოს მტკიცებულებები და ამ პროცესში წარმოშობილი ყოველგვარი გონივრული ეჭვი გადაწყვიტოს ბრალდებულის უდანაშაულობის, მისი თავისუფლების სასარგებლოდ. ამდენად, ა----- ლ-----ე უნდა გამართლდეს.

ბრალდების მხარემ სას----თლოს ბრალის დამადასტურებელ მტკიცებულებებად წარუდგინა მოწმეების - ე----- ვ-----ის, გ----- გ-----ს, გ--- ბ-----ის, მ----- ქ-----ის, კ--- ხ-----ის, ა----- კ-----ს, ხ--- ც-----ის, გ-----ი ფ-----ის, მ----- დ-----ის, ლ--- გ-----ს, ნ--- მ-----ს და ა- ს-----ის ჩვენებები, განცხადება დანაშაულის ჩადენის შესახებ, დათვალიერების ოქმები, საქართველოს შს სამინისტროს ქ----- უფროსის 2011 წლის 21 სექტემბრის N-1---- ბრძანება ა----- ლ-----ის და--შვნის შესახებ და ამოცნობის ოქმები. ასევე, ბრალდების მხარის შუამდგომლობით გამოქვეყნდა მ--- მ-----ის, ნ-----ნ ს--- კ-----ის, ა----- ვ--- ს-----ს, ს----- ა--- ჯ-----ის, ს----- რ-----ის, მ----- ჯ-----ი მ-----ი-----ის, მ----- მ----- ა----- ა-----ის, დ-----რ ს--- ა--- აღ-----ის, ფ----- შ-----ს, მ----- ა----- ნ----- და ჯ---ა რ---ს ჩვენებები.

მოწმეთა: ე----- ვ-----ის, გ----- გ-----ს, გ--- ბ-----ის, კ--- ხ-----ის, ა----- კ-----ს, ხ--- ც-----ის და ლ--- გ-----ს ჩვენებები ეხება მხოლოდ განყოფილებაში შესული განცხადების მიღებისა და განაწილების წესს. სას----თლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია პირველ რიგში ყურადღება გაამახვილოს პროკურორის მიერ პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებაში ჩამოყალიბებულ ბრალდების ფორმულირებაზე და ამ საკითხის მნიშვნელობაზე მტკიცებულებების საკმარისობის შეფასების კონტექსტში. საქართველოს უზენაესი სას----თლოს მიერ განმარტებულია, რომ სას----თლო საქმეს გა--ხილავს წარდგენილი ბრალდების ფარგლებში. საქართველოს სსსკ-ის მე-17 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, პირის ბრალდება მხოლოდ პროკურორის უფლებამოსილებაა. ამავე კოდექსის 169-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ბრალდების შესახებ დადგენილებაში უნდა აღინიშნოს: ბრალდების ფორმულირება –ინკრიმინირებული ქმედების აღწერა, მისი ჩადენის ადგილის, დროის, ხერხის, საშუალების, იარაღის, აგრეთვე ამ ქმედებით გამოწვეული შედეგის მითითებით. ამდენად, წარდგენილი ბრალდების ფარგლებში მოიაზრება სწორედ პროკურორის მიერ ბრალდების შესახებ დადგენილებაში ჩამოყალიბებული

ბრალდების ფორმულირება, რომელშიც მკაფიოდ უნდა იყოს ჩამოყალიბებული იმ მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედების აღწერა (როგორ გამოიხატა), რომელსაც ბრალდების მხარე ედავება ბრალდებულს, მისი ჩადენის ადგილის, დროის, ხერხის, საშუალების, იარაღის, აგრეთვე ამ ქმედებით გამოწვეული შედეგის მითითებით¹. ამდენად, სას-----თლო სისხლის ს-----თლის საქმეს გა--ხილავს, ბრალდებულის დამნაშავეობასა თუ უდანაშაულობაზე მსჯელობს და ქმედებას ს-----თლებრივად აფასებს სწორედ ბრალდების დადგენილებაში მითითებული ფორმულირების ფარგლებში, სადაც მკაფიოდ უნდა იყოს ჩამოყალიბებული ინკრიმინირებული ქმედების აღწერა. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ა-----ლ-----ეს ბრალდების მხარე არ ედავება უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენებით განცხადების რეგისტრაციის და განაწილების წესის დარღვევას და შესაბამისად, ბრალდების მხარის აპელირების მიუხედავად, სას-----თლო აღნიშნულ საკითხზე პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით ვერ იმსჯელებს.

იგივე შეიძლება ითქვას პოლიციის მ--- განყოფილებიდან ამოღებულ და სას-----თლო სხდომაზე გამოკვლეულ ვიდეოჩანაწერზე, რომელზეც ასახულია ბრალდებულ ა-----ლ-----ის მიერ მორიგის კომპიუტერთან დაჯდომის და განცხადების დარეგისტრირების და არა ქურდობის ფაქტი, რასაც არც თავად ბრალდებული უარყოფს და აცხადებს, რომ მან მხოლოდ ზემდგომის დავალება შეასრულა.

სას-----თლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სხდომაზე დაკითხული მოწმეებიდან - მ-----ქ-----ი არის თარჯიმა--, ნ-----მ----- არის ბინის მესაკუთრე, რომელიც მხოლოდ გადმოცემით ფლობს მომხდარის თაობაზე ინფორმაციას, მ-----დ-----ე და ა--ს-----ძე ადასტურებენ მათ მიერ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების ნამდვილობას, ხოლო მოწმე კ----ხ-----ე შემთხვევის დროს საერთოდ არ იმყოფებოდა საქართველოში და აღნიშნულიდან გამომდინარე, ისინი წარმოადგენენ ირიბ მოწმეებს.

საქართველოს სსსკ-ის 76-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, ირიბია მოწმის ის ჩვენება, რომელიც ეფუძნება სხვა პირის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციას, თუმცა მოცემულ შემთხვევაში ზემოთ მითითებული მოწმეების ჩვენებები ვერ აკმაყოფილებენ ირიბი მტკიცებულების სტანდარტსაც კი, ვინაიდან საქართველოს სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსის 76-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ირიბი ჩვენება დასაშვებია მტკიცებულებაა მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ირიბი ჩვენების მიმცემი პირი მიუთითებს ინფორმაციის წყაროს, რომლის იდენტიფიცირება და რეალურად არსებობის შემოწმება შესაძლებელია. კანონში არსებული მითითება ინფორმაციის წყაროს და პირის იდენტიფიცირების არსებობის შესახებ არ უნდა იქნეს აღქმული როგორც ფორმალური ხასიათის ჩანაწერი, რადგან აუცილებელია სწორედ ინფორმაციის მატარებელმა პირმა სას-----თლო

სხდომაზე დაადასტუროს, რომ ნამდვილად მის მერ გაცემულ ინფორმაციას უთითებენ თავიანთ ჩვენებებში ირიბი მოწმეები. განსახილველ შემთხვევაში კი, დაზარალებულები საერთოდ არ დაკითხულან სას-----თლო სხდომაზე.

სას-----თლო ყურადღებას ამახვილებს საქართველოს საკონსტიტუციო სას-----თლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1----- გადაწყვეტილებაზე, რომლის თანახმადაც, საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტთან მიმართებით არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი საქართველოს მოქმედი სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის მეორე წინადადებისა და იმავე კოდექსის 169-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს აღნიშნული კოდექსის 76-ე მუხლით განსაზღვრული (2013 წლის 14 ივნისის რედაქცია) მტკიცებულების - ირიბი ჩვენების საფუძველზე პირის ბრალდებულად ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტა--ს შესაძლებლობას.¹

აღნიშნულ საქმეზე საქართველოს საკონსტიტუციო სას-----თლომ განმარტა, რომ ირიბი ჩვენება, ზოგადად, ნაკლებად სანდო მტკიცებულებაა, მისი გამოყენება შეიცავს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით მცდარი აღქმის შექმნის საფრთხეს და, ამდენად, შეიძლება დასაშვები იყოს მხოლოდ გამონაკლის შემთხვევებში, კანონით გათვალისწინებული მკაფიო წესისა და სათანადო კონსტიტუციური გარანტიების უზრუნველყოფის პირობებში და არა მოქმედი სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსით განსაზღვრული ზოგადი წესით. შესაბამისად, სას-----თლომ დაადგინა, რომ სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც შესაძლებელს ხდის ირიბი ჩვენებების საფუძველზე მიღებულ იქნეს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილება არ პასუხობს საქართველოს კონსტიტუციით დადგენილ მტკიცებულებათა უტყუარობის მოთხოვნებს და შესაბამისად, არაკონსტიტუციურია².

ამდენად, ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებიც ვერ გახდება საფუძველი ა----- ლ-----ის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

სას-----თლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზეც, რომ ბრალდებულს ბრალად წარდგენილი აქვს ქურდობის და სამსახურებრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენების შვიდ-შვიდი ეპიზოდი, თუმცა ბრალდების მხარეს სას-----თლოს წინაშე არ წარმოუდგენია აღნიშნულის დამადასტურებელი არცერთი მტკიცებულება, გარდა დაზარალებულთა მიერ გამოძიებისათვის მიცემული ჩვენებებისა. საქმეზე არ ჩატარებულა არცერთი საგამოძიებო მოქმედება, რაც დაადასტურებდა პირველ რიგში დაზარალებულთა მიერ მითითებული თანხის არსებობას და შემდეგ უკვე, თანხასთან ბრალდებულის შემხებლობას - ამოღებული არ არის დარჩენილი ფულადი თანხა და საფულეები, აღებული არ არის ნიმუშები სუნის, ხელის კვლების თუ მიკრონაწილაკების აღმოჩენის მიზნით და მათზე ჩატარებული არ არის შესაბამისი ექსპერტიზები.

რაც შეეხება უცხო ქვეყნის მოქალაქე დაზარალებულთა და მოწმეთა მიერ გამოძიებისათვის მიცემულ და სას----თლო სხდომაზე გამოქვეყნებულ ჩვენებებს, სას----თლო განმარტავს შემდეგს: შეუძლებელია სხვადასხვა გამომძიებელმა სხვადასხვა მოწმე დაკითხოს და რაც არ უნდა ერთსადაიმავე ფაქტს აღწერდნენ ისინი ჩვენებებში, ფორმულირებები სრულად იდენტური იყოს ერთმანეთის. კერძოდ, იდენტურია: ა) ს----- ა---- ჯ-----ის, ფ----- შ-----ს და მ-----დ ა----- ნ-----ს ჩვენებები, ბ) მ----- მ-----ის და ა----- ვ----- ს-----ს ჩვენებები და გ) დ-----რ ს----- ა-----ს და მ----- მ----- ა----- ა-----ის ჩვენებები. სას----თლოს ექმნება საფუძვლიან-- ეჭვი, რომ გამომძიებლების მიერ მოწმეთა დაკითხვა საერთოდ არ წარმოებდა, უბრალოდ, გამომძიებელმა შექმნა დოკუმენტი, მოიყვანა მასში ფაქტობრივი გარემოებები, რომელიც საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე და 332-ე მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნებს შეიცავდა, გადაამრავლა, გააცნო მოწმეებს და ხელი მოაწერინა. აღნიშნული ფორმით მოპოვებული მტკიცებულება კი, კერანაირ უტყუარობის სტანდარტს ვერ აკმაყოფილებს.

ამასთან, სას----თლო სხდომაზე გამოქვეყნებული ს----- ა---- ჯ-----ის ჩვენების მიხედვით, ა----- ლ-----ემ ჩხრე-- ჩაატარა ჯ-----ა რ---ს საცხოვრებელ ბინაში, საიდანაც ფა-----ად დაეუფლა მის კუთვნილ 200 აშშ დოლარს, თუმცა აღნიშნულის საპირისპიროდ, ჯ-----ა რ---მ აჩვენა, რომ მის მიმართ დანაშაულის ჩადენის ფაქტს ადგილი არ ჰქონია, ბრალდებულს მისი ბინის ჩხრე-- არ ჩაუტარებია და არც ფული მოუპარავს, რაც კიდევ ერთხელ უსვამს ხაზს ს----- ა---- ჯ-----ის ჩვენების არასანდოობას.

სას----თლოს ანალოგიური მიდგომა აქვს ბრალდებულის ამოცნობის ოქმებთან დაკავშირებითაც, ვინაიდან ს----- ა----- ვ-----ს და ს----- ა---- ჯ-----ის ჩვენებებში მითითებულ ვიზუალურ მონაცემებზე დაყრდნობით ჩატარდა პირის ამოცნობები, რა დროსაც იდენტურად და სიტყვა სიტყვით არის ფორმულირებული ამოცნობის კრიტერიუმები ამოცნობის ოქმებში. კერძოდ, ორივე მოწმე უთითებს, რომ ბრალდებული ამოიცნეს შემდეგი მახასიათებლებით: აღნაგობით, თმებით, ცხვირით, ნაკვთებით, სიმაღლით და სახის მოყვა--ლობით. არცერთი მოწმის მიერ ამოცნობის ოქმში კონრეტულად მითითებული არ არის იმ ინდივიდუალური განმასხვავებელი ნიშან-თვისების თაობაზე, რომლითაც მათ შეძლეს ბრალდებულის ამოცნობა. მითუმეტეს, აღნიშნულ მოწმეები სას----თლო სხდომაზე არ დაკითხულან და არ დაუდასტურებიათ არც ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენის და არც მისი ამოცნობის ფაქტი.

სას----თლო, ასეთ შემთხვევაში, ითვალისწინებს ადამია--ს უფლებათა

ევროპული სას-----თლოს დამოკიდებულებას იდენტური ფორმულირების მქონე ჩვენებებთან დაკავშირებით. კერძოდ, აღსა--შნავია საქმე გაბრიელ კარაბულეა რუმინეთის წინააღმდეგ (*Carabulea v. Romania*), განაცხადი no. 45661/99, ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს 2010 წლის 13 ივლისის გადაწყვეტილება), რომელიც ეხება პირის გარდაცვალებას პოლიციის არასათანადო მოპყრობის შედეგად. ეროვნულ დონეზე წარმოებული გამოძიების შედეგად დადგინდა, რომ გარდაცვალების მიზეზი იყო გაბრიელ კარაბულეას დაზიანებები, მიღებული ავტოკატასტროფის შედეგად, რომელშიც ის მოყვა, როდესაც პოლიცია მის შეპყრობას ცდილობდა და არა პოლიციის მიერ არასათანადო მოპყრობის შედეგად. ეროვნულ დონეზე პოლიციის თანამშრომლის მიერ ჩამორთმეული მოწმეთა ჩვენებები იყო იდენტურად ფორმულირებული (გადაწყვეტილების პუნქტი 48). ევროპულმა სას-----თლომ ყურადღება გაამახვილა იმ ფაქტზე, რომ ასევე იდენტურად იყო ფორმულირებული თავად პოლიციელების მიერ მიცემული ჩვენებებიც იმის თაობაზე, რომ განმცხადებელი არასათანადო მოპყრობას არ დაქვემდებარებია (გადაწყვეტილების პუნქტი 49). იმის გამო, რომ გამოძიებაზე ზედამხედველმა სამხედრო პროკურორებმა მხედველობაში მიიღეს იდენტური ჩვენებები, არ დაუკითხავთ მოწმეები, არ ცნეს აუტოფსიის ხარვეზები და არ და--შნეს განმეორებითი აუტოფსია პირველი აუტოფსიის შეცდომების გამოსასწორებლად (გადაწყვეტილების პუნქტები 135 და 137), ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას-----თლომ გონივრული ეჭვი გაბრიელ კარაბულეას სასარგებლოდ გადაწყვიტა და დაადგინა ევროპული კონვენციის მე-2 მუხლის (სიცოცხლის უფლება) და მე-3 მუხლის (წამების აკრძალვა) დარღვევა (გადაწყვეტილების პუნქტები 138 და 151).

აგრეთვე, საქმეზე აჰმეთ დურა-- თურქეთის წინააღმდეგ (*Ahmet Duran v. Turkey*), განაცხადი no. 37552/06, ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს 2012 წლის 28 აგვისტოს გადაწყვეტილება), სტრასბურგის სას-----თლოში განმცხადებელი ამტკიცებდა, რომ ის ჟანდარმერიის უფროსმა სასტიკად სცემა. მისი ეს მტკიცება ეროვნულ დონეზე სათანადოდ არ განხილულა, ვინაიდან პროკურორმა განმცხადებლის მიმართ არასათანადო მოპყრობის ფაქტზე წარმოებული გამოძიება მთლიანად დააფუძნა ერთი და იგივე ტექსტების შემცველ სამედიცინო დასკვნებს. ის ფაქტი, რომ ორი სხვადასხვა ექიმის მიერ შედგენილი დასკვნები იდენტურ ფორმულირებას შეიცავდა, ევროპული სას-----თლოსთვის აღნიშნული მტკიცებულებების უტყუარობას ეჭვქვეშ აყენებდა. შესაბამისად, ევროპულმა სას-----თლომ განსაკუთრებული ყურადღება გაამახვილა იმ ფაქტზე, რომ პროკურორმა საეჭვოდ არ მიიჩნია იდენტური სამედიცინო დასკვნების უტყუარობა (გადაწყვეტილების პუნქტი

34). მტკიცებულებების შეფასებისას გამოჩენილი ასეთი დაუდევარი დამოკიდებულება ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას-----თლომ არასრულყოფილ გამოძიებად შეაფასა. შესაბამისად, პროკურორის ხარვეზია-- გამოძიებისა და ეროვნული სას-----თლოს უმოქმედების გამო, ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას-----თლომ გონივრული ეჭვი განმცხადებლის სასარგებლოდ გადაწყვიტა და კონვენციის მე-3 მუხლის დარღვევა დაადგინა (პუნქტები 36 და 37).

ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს განსაკუთრებული მიდგომა აქვს ასევე, სას-----თლო სხდომაზე გამოქვეყნებულ ჩვენებების საფუძველზე გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანასთან დაკავშირებითაც. კერძოდ,

ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს დიდმა პალატამ საქმეზე ალ-ხავაჯა და ტაჰერი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (*Al-Khawaja and Tahery v. The United Kingdom*) 2011 წლის 15 დეკემბერს დაადგინა სახელმძღვანელო პრინციპები, რომელიც ვრცელდება იმ შემთხვევაზე, როდესაც ბრალდების მხარის მოწმე არ ესწრება სას-----თლო განხილვას და მის მიერ მანამდე მიცემული ჩვენება დაშვებულ იქნა მტკიცებულებად. აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით, ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლო განმარტავს, რომ სას-----თლო სხდომაზე საჯაროდ წაკითხული, თუმცა უშუალოდ გადაუმოწმებელი ჩვენებები, მხოლოდ მაშინ შეიძლება საფუძვლად დაედოს პირის მსჯავრდებას, როდესაც ისინი გამყარებულია სხვა მტკიცებულებებით და ეს ეჭვქვეშ არ დააყენებს მთლიანობაში სას-----თლო პროცესის ს-----თლიანობას, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ აქვს, ვინაიდან გამოქვეყნებული ჩვენებები საქმეში არსებული სხვა არცერთი მტკიცებულებით გამყარებული არ არის.

საქმეზე ჭაჭაშვილი გერმა--ის წინააღმდეგ (*SCHATSCHASCHWILI v. GERMANY*; საჩივარი №9154/10) 2014 წლის 17 აპრილი გარდა იმისა, რომ ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას-----თლომ კვლავ განმტკიცა საქმეზე ალ-ხავაჯა და ტაჰერი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (*Al-Khawaja and Tahery v. The United Kingdom*) 2011 წლის 15 დეკემბერს დიდი პალატის მიერ დადგენილი სტანდარტები და განმარტა, რომ იმ მოწმეთა ჩვენებებთან დაკავშირებით, რომელთა დაკითხვაც ბრალდებულის ან მისი ადვოკატის თანდასწრებით შეუძლებელია, ადამია--ს უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პარაგრაფი მე-3 პარაგრაფთან ერთად ხელშემკვრელ მხარეებს ავალდებულებს, რომ გადადგან ქმედითი ნაბიჯები, კერძოდ საშუალება მისცენ ბრალდებულს, რომ მან კითხვები დაუსვას მოწმეს ან განხორციელდეს ბრალდებულის წინააღმდეგ არსებული მოწმის დაკითხვის

უზრუნველყოფა. ამგვარი ღონისძიებები წარმოადგენს გულმოდგინებას, რომელიც ხელშემკვრელმა მხარეებმა უნდა გამოავლინონ, რათა უზრუნველყონ ადამია--ს უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლით გარანტირებული უფლებით ეფექტური სარგებლობა (იხ. Sadak and Others v. Turkey 2001 წელი, D. v. Finland 2009 წლის 7 ივლისი, Gossa v. Poland 2007 წლის 9 იანვარი). ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას-----თლომ გონივრული ეჭვი ჭაჭაშვილის სასარგებლოდ გადაწყვიტა და დაადგინა ევროპული კონვენციის 6.1 და 6.3.d მუხლის (ს-----თლია-- სას-----თლოს უფლება) დარღვევა.

საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

სას-----თლო განმარტავს, რომ მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს ერთმანეთთან შეთანხმებული, მტკიცებულებებს შორის უნდა არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი და ერთმანეთთან შეთანხმებული მტკიცებულებები აშკარად უნდა ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მათში ეჭვის შეტა--ს გონივრული საფუძველი არ უნდა არსებობდეს. ასევე მტკიცებულებათა ერთობლიობა უნდა იყოს დამაჯერებელი ობიექტური, ნეიტრალური პირისათვის, რათა ეს პირი დარწმუნდეს სწორედ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ რაიმე გონივრულ ეჭვს ან ვარაუდს არ უნდა იწვევდეს ბრალდებულის მიმართ. მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს, არ უნდა წარმოშობდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩადენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გააჩენს გონივრულ კითხვებს ამ პოზიციის საწინააღმდეგოდ.

სას-----თლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციით და სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსით გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად ყველა კატეგორიის საქმეზე დადგენი----- ერთი სტანდარტი - ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი (უტყუარი) მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომლიდანაც გამონაკლისი არ არის დასაშვები. მაგალითად, საკითხის იმგვარად შეფასება და გადაწყვეტა, რომ რომელიმე კატეგორიის საქმეზე (მაგ.: თუ დაზარალებული არასრულწლოვა--ა) გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად დადგინდეს უფრო დაბალი მტკიცებულებითი სტანდარტი, ვიდრე ამას საქართველოს კონსტიტუცია და საპროცესო კოდექსი მოითხოვს, არსობრივად მცდარია. არასაკმარისი, არადამაჯერებელი და

უტყუარი მტკიცებულებების გარეშე პირის მსჯავრდება დაუშვებელია და არსებითად ეწინააღმდეგება როგორც საქართველოს კონსტიტუციითა და სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსით, ასევე ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს გადაწყვეტილებებით დადგენილ სტანდარტებს, რადგან შეიცავს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების რისკს.

მტკიცებულების საკმარისობის საკითხზე არაერთი განმარტება აქვს გაკეთებული საქართველოს უზენაესი სას-----თლოს სისხლის ს-----თლის საქმეთა პალატასაც. კერძოდ, საქართველოს უზენაესი სას-----თლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა ერთობლიობის დროს დასაბუთებულობის მაღალი სტანდარტიდან გამომდინარე პირის მსჯავრდებისათვის მინიმუმ ორი პირდაპირი ხასიათის მტკიცებულება უნდა არსებობდეს. მხოლოდ ერთი პირდაპირი მტკიცებულების არსებობა არ აკმაყოფილებს გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტა--სათვის საჭირო გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს (იხ. საქართველოს უზენაესი სას-----თლოს სისხლის ს-----თლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 26 ივლისის №251აპ-16 განაჩენი, პუნქტი 29, 2016 წლის 9 თებერვლის N--3აპ-15 განაჩენი, პუნქტი 8). ერთ პირდაპირ მტკიცებულებასთან ერთად საქმეში არსებული სხვა მოწმეთა ჩვენებები (ირიბი ჩვენებების სახით) არ ქმნის მტკიცებულებათა იმგვარ ერთობლიობას, რომელიც საკმარისი იქნებოდა გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით გამამტყუნებელი განაჩენის დასადგენად. აღნიშნული სტანდარტის დაცვით გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად აუცილებელია, სულ ცოტა ორი პირდაპირი, ამასთან, კანონიერი გზით მოპოვებული და უტყუარი მტკიცებულების არსებობა, რაც ობიექტურ დამკვირვებელს შეუქმნის საფუძვლიან, დამაჯერებელ რწმენას მათი სანდოობის თაობაზე და, აქედან გამომდინარე, თვით სას-----თლო გადაწყვეტილების ს-----თლიანობაზეც, იმისგან დამოუკიდებლად - მათთან ერთად მოიპოვება თუ არა ირიბი ჩვენებების სახით სხვა მტკიცებულებებიც (იხ. საქართველოს უზენაესი სას-----თლოს სისხლის ს-----თლის საქმეთა პალატის 2016 წლის 28 აპრილის №561აპ-15 განაჩენი, პუნქტი 45).

ადამია--ს უფლებათა ევროპულ სას-----თლოს მრავალჯერ აქვს აღნიშნული, რომ თუმცა ადამია--ს უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლი იცავს პირის უფლებას ს-----თლიან სას-----თლო განხილვაზე, აღნიშნული მუხლი არ ადგენს მტკიცებულებათა დასაშვებობის წესებს. ეს უკანასკნელი შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის პრეროგატივაა (შენკი შვეიცარიის წინააღმდეგ (*Schenk v. Switzerland*), განაცხადი no. 10862/84, ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს 1988 წლის 12 ივლისის გადაწყვეტილება, პუნქტები 45-46).

ამასთან, როგორც წესი, მტკიცებულება, მისი რელ----ტურობა ფასდება ეროვნული სას-----თლოების და არა ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს მიერ (ბარბერა, მესეგე და ხაბარდო ესპანეთის წინააღმდეგ (*Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*), განაცხადები nos. 10588/83, 10589/83, 10590/83, ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას-----თლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის

გადაწყვეტილება, პუნქტი 68).

შესაბამისად, სას----თლომ გა--ხილა ყველა მტკიცებულება მოცემულ საქმეში, რათა შეეფასებინა მათი სანდოობა და დამაჯერებლობა და დაასკვნა, რომ ბრალდებულ ა----- ლ-----ესთან მიმართებაში პროკურატურამ ვერ დაამტკიცა მათი სარწმუნოობა გონივრულ ეჭვს მიღმა.

ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას----თლომ განმარტა, რომ ბრალდებამ „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტით უნდა დაასაბუთოს პირის ბრალეულობა და ასევე უნდა დააკმაყოფილოს სისხლის ს----თლის კანონმდებლობის ძირითადი პრინციპი - *in dubio pro reo*, რაც იმას გულისხმობს, რომ არ შეიძლება სას----თლომ პირი ცნოს დამნაშავედ, თუ მის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანაა შესაძლებელი (იხ. ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას----თლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: ბარბერა, მესეგე და ხაბარდო ესპანეთის წინააღმდეგ (*Barbera, Messegue and Jabardo v. Spain*) პარ 77; ლავენტის ლატვიის წინააღმდეგ (*Lavents v. Latvia*) პარ 125 და მელიჩი და ბექი ჩეხეთის რესპუბლიკის წინააღმდეგ (*Melich and Beck v. Czech Republic*) პარ 49).

გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტთან დაკავშირებით, ადამია--ს უფლებათა ევროპულმა სას----თლომ საქმეში *TANIS AND OTHERS v. TURKEY*, განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სას----თლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“. ადამია--ს უფლებათა ევროპული სას----თლომ საქმეზე ბარა-- და პუნი თურქეთის წინააღმდეგ (*BARAN AND HUN v. TURKEY*), განაცხადი no. 30685/05 განმარტა, რომ მტკიცებულებათა შეფასებისას სას----თლომ ზოგადად გამოიყენა გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულების სტანდარტი. ამგვარი მტკიცებულება შესაძლოა გამომდინარეობდეს მყარი, ცხადი და შეთანხმებული დასკვნების თანაარსებობიდან ან მსგავსი ფაქტების დასაბუთებული პრეზუმპციიდან.

სას----თლო აღნიშნავს, იმისათვის, რომ წარდგენილი ბრალდებით პირის მსჯავრდება მოხდეს, უნდა არსებობდეს შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც დადგინდება ფაქტის არსებობა, შემდეგ უნდა არსებობდეს უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც დადასტურდება ბრალდებულის დანაშაულებრივი კავშირი ფაქტთან და მხოლოდ ამის შემდეგ მოხდება უკვე ქმედების ს----თლებრივი შეფასება.

სას----თლო ასევე განმარტავს, რომ არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი. სისხლის ს----თლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით

დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის შესაბამისად, პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ და უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სას-----თლოს მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი და სას-----თლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით უტყუარად, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით, ვერ დადასტურდა ბრალდებულის მიერ ბრალად შერაცხული ქმედებების ჩაიდინა და ა----- ლ-----ე წარდგენილ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს სრულად.

ნივთმტკიცების საკითხის გადაწყვეტა:

- ერთი ცალი „CD“ და ერთი ცალი „DVD“ დისკი, რომლებიც ერთვის საქმეს, შენახული უნდა იქნეს სისხლის ს-----თლის საქმის შენახვის ვადით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სას-----თლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის ს-----თლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 267-268-ე, 270-271-ე, 275-276-ე, 277-ე, 279-280-ე, 292-293-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა:

1. ა----- ლ-----ე ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ს----- ა---- ჯ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

2. ა----- ლ-----ე ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ს----- ა---- ჯ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

3. ა----- ლ-----ე ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ა----- ვ----- ს-----ს და მ---- მ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

4. ა----- ლ-----ე ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ა----- ვ----- ს-----ს და მ---- მ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

5. ა----- ლ-----ე ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 332-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ნ----- ს----- კ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ

6. ა----- ლ----- ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ნ----- ს----- ჰ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებებში და გამართლდეს.

8. ა----- ლ----- ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ს----- რ-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

10. ა----- ლ----- ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (მ----- ჯ-----ი მ----- ი-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

12. ა----- ლ----- ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (ი----- ნ----- ა----- შ-----ს და დ-----რ ს--- ა-----ს ეპიზოდი) გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

14. ა ლ ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის ს-----თლის კოდექსის 177-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით (მ----- მ----- ა----- ა-----ის ეპიზოდი) გათვალისწინებული

ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

15. ა-----ლ-----ის მიმართ შეფარებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და გირაოს შემტანს, განაჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტა--ლი ფულადი თანხა.

16. ნივთმტკიცება:

- ერთი ცალი „CD“ და ერთი ცალი „DVD“ დისკი, რომლებიც ერთვის საქმეს, შენახული იქნეს სისხლის ს-----თლის საქმის შენახვის ვადით.

17. განემარტოს გამართლებულს უფლება, აუნაზღაურდეს მიყენებული ზია--.

18. განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას.

19. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სას-----თლოს სისხლის ს-----თლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან 1(ერთი) თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სას-----თლოს სისხლის ს-----თლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასას-----თლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მ ო ს ა მ ა რ თ ლ ე

დავით მგელიაშვილი